

Formanden: Sammen med denne sag foretages de to sidste sager på dagsordenen, nemlig:

Første behandling af forslag til lov om ændring i lov nr. 141 af 31. marts 1949 om boliganvisning, således som denne senere er ændret.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 7298; fremsættelsen findes i tidenden sp. 4694),
og

Første behandling af forslag til lov om midlertidig forlængelse af visse bestemmelser i lov nr. 235 af 30. april 1946 om byggeri med offentlig støtte.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 7299; fremsættelsen findes i tidenden sp. 4694).

Lovforslagene sættes til forhandling.

Ingvard Dahl: Jeg skal på mit partis vegne anbefale de af boligministeren fremsatte forslag om forlængelse af de tre heromhandlede love til udgangen af indeværende år.

Jeg vil gerne samtidig udtale, at trods vilje fra alle sider har det ikke været muligt at nå til en afslutning på det store og omfattende udvalgsarbejde med de lovforslag om leje m. m., som blev fremsat ved rigsdagssamlingens begyndelse, og som har været undergivet en gennemgribende udvalgsbehandling. Jeg finder derfor ikke anledning til på det nuværende tidspunkt, da arbejdet ikke er tilendebragt i udvalgene, at føje yderligere bemærkninger til, men vil kun anbefale det høje ting at forlænge såvel lov om leje som lov om boliganvisning og lov om byggeri med offentlig støtte til den i lovforslagene nævnte dato, udgangen af december måned 1950.

Elgaard: For to måneder siden var folketinget og den højtærede minister i samme stilling som nu, idet man også dengang måtte forlænge de tre her omtalte love. Man forlængede dem dengang for to måneder. Jeg erkender at have en betydelig del af ansvaret for, at de ikke blev forlænget for længere tid. Jeg var nemlig enig med den højtærede boligminister i, at man dengang burde have forlænget dem til nytår, men da jeg den dag, da bestemmelsen skulle træffes, desværre var borte fra rigsdagen, greb andre ind, og resultatet blev den to måneders forlængelse, som altså har vist sig ikke at være tilstrækkelig.

Herefter vil jeg gerne føje nogle få bemærkninger til vedrørende lejeloven. Jeg er ikke i stand til at modtage den tak, som det

ærede medlem hr. Ingvard Dahl rettede til udvalget. Jeg er heller ikke i stand til at bringe en tak til nogen part, der har deltaget i dette arbejde. Nu har folketinget i to hele rigsdagssamlinger behandlet spørgsmålet om ændringer i den gældende lejelov, og i begge rigsdagssamlinger er arbejdet endt uden resultat. Jeg kan ikke anse dette for at være forsvarligt. Jeg mener, at behandlingen af et så betydningsfuldt lovforslag som dette må være lagt forkert an, når den gennem to rigsdagssamlinger ikke giver noget resultat, og jeg vil gerne sige så stærkt, som jeg føler det, at jeg ikke vil anbefale socialdemokratiet og den højtærede minister, når tinget igen skal i gang med dette arbejde, at starte på samme bane, som der er startet på i de to rigsdagssamlinger, i hvilke vi har behandlet denne sag.

Den tilstand, der hersker med hensyn til lejeforholdene i det danske samfund, kan dog ikke være den højtærede minister helt ligegyldig. Det kan ikke være en ansvarlig minister ligegyldigt, at vi har 6—8 forskellige lejeniveauer her i landet. Det kan ikke være den højtærede minister ligegyldigt, at denne forvirrede tilstand med hensyn til betingelserne for leje af boliger i Danmark udøver en skadelig indflydelse på hele byggeproblemet. Jeg vil gerne understrege det meget stærkt, og jeg siger rent ud: der er ingen mening i, at der i dag er masser af mennesker, der bor for en leje, som ligger op imod 50 pct. under det prisniveau, som det danske samfund må eksistere under på alle andre økonomiske områder. Den minister, der har ansvaret for denne tilstand og ikke vil ændre den, forsømmer sin pligt. Det er mærkeligt, at man i et så alvorligt spørgsmål tager på sagen, som man gør. Det er ikke nogen hemmelighed, at af lejelovforslagets 163 paragraffer er tingets medlemmer enige om de fire femtedele eller måske de syv ottendedele; men det er jo de paragraffer, vi har beskæftiget os med i disse to år. De paragraffer, hvorom der er delte meninger, har vi ladet ligge, og når rigsdagssamlingen så er gået, slutter man arbejdet og takker hinanden for et godt arbejde. Det er ikke en arbejdsmåde, som jeg er tilhænger af, og derfor vil jeg gerne gentage, at jeg tror ikke, at folketinget, når det i næste rigsdagssamling atter begynder på dette arbejde, skal starte på samme bane, som vi har gjort i de to foregående rigsdagssamlinger. Det er muligt, at tinget skal tage tyren ved hornene og sætte andre medlemmer ind til dette arbejde, det er muligt, at nye kræfter på disse pladser kunne give et andet resultat.